

РЕШЕНИЕ

№ 3633

гр. София, 05.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 49 състав,
в публично заседание на 22.06.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Йорданова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **5835** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 и сл. от ДОПК.

Образувано е по жалба на „Фортуна Кънстракшън“ ЕАД, ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от изп. директор, със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет.4, срещу РА № Р-22221018005294-091-001 от 29.01.2021 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП- [населено място], в частта в която е изменен и потвърден с Решение № 643/21.04.2021 г. на директора на Дирекция „ОДОП” – [населено място], с който на дружеството са начислени лихви за забава за 2012 г. и 2013 г. в общ размер 15249.30 лв. върху месечни авансови вноски и е извършено увеличение на финансовия резултат за 2016 г. със сумата 17 287,58 лв., с която е намалена декларираната данъчна загуба. Жалбоподателят в жалбата си, в съдебно заседание и представени писмени бележки по делото, чрез процесуалния си представител, излага подробни съображения за незаконосъобразност на ревизионния акт и сочи, че така установените задължения с него са определени при неправилно прилагане на материалния закон и при съществени нарушения на процесуалните правила. Соочи, че РА е в противоречие с разпоредбата на чл.83, ал.2, т.1 от ЗКПО. Излага подробни съображения в тази насока. Посочва се също, че РА е в противоречие и със разпоредбата на чл.83, ал.3 от ЗКПО. Моли оспорваният ревизионен акт да бъде отменен изцяло. Претендира разности по делото.

Ответникът по жалбата – Директора на Дирекция „ОДОП” – [населено място], чрез процесуалния си представител, в съдебно заседание оспорва жалбата. Моли

обжалваният РА да бъде оставен в сила като правилен и законосъобразен. Претендира разноски по делото. Представя писмени бележки.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител и не изразява становище по същество на жалбата.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Производството по издаване на обжалвания РА е започнало въз основа на ЗВР №Р-22221018005294-020-001 /04.09.2018 г. / л.39 от делото/, издадена от компетентен орган, съгласно Заповед № РД-01-803/07.06.2017г. / л.19-21 от делото/ на директора на ТД на НАП – [населено място], за установяване на задължения за КД по ЗКПО за д.п. 01.01.2012 – 31.12.2017г., като срока за завършване на ревизията е 3 месеца от датата на връчване на заповедта. Същата е връчена по реда на чл. 29, ал.4 от ДОПК на 19.09.2018г. ЗВР е изменена със ЗВР №Р-22221018005294-020-002/14.11.2018г., № Р-22221018005294-020-003 /17.12.2018г., № Р-22221018005294-020-004/ 15.01.2019г., № Р-22221018005294-020-005 от 18.02.2019г., № Р-22221018005294-020-006/14.05.2019г., № Р-22221018005294-020- 007/ 10.09.2019 г., №Р-22221018005294-020-008/05.12.2019 г. и № Р-22221018005294-020- 009/ 13.03.2020 г. / л.23-38 от делото/, с които срока за завършване на ревизията е определен до 17.06.2020г. Съгласно разпоредбите на чл.117 от ДОПК Ревизионният доклад / РД/ се съставя не по-късно от 14 дни след изтичане на срока на ревизията, който срок не е спазен. РД е издаден с № Р-22221018005294-092-001/22.10.2020г./л.41-59 от адм. п-ка/. РД е връчен по реда на чл.29, ал.4 от ДОПК на 03.11.2020г. Във връзка с подадена молба от дружеството срока за възражения срещу РД е удължен до 17.12.2020г. В този срок не е постъпило възражение срещу РД. Извън срока по чл.119, ал.3 ДОПК е издаден РА № Р-22221018005294-091-001/29.01.2021г. / л. 60-64 от делото/. Същият акт е издаден от компетентни органи, съгласно чл.119, ал.2 от ДОПК и определя данъчни задължения за периода, за който е възложена ревизията.

С РА дружеството са начислени лихви за забава за 2012 г. и 2013 г. в общ размер 19 485,24 лв. върху месечни авансови вноски и е извършено увеличение на финансовия резултат за 2016 г. със сумата 17 287,58 лв., с която е намалена декларираната данъчна загуба.

Съгласно констатациите на РД, през ревизирания период се е очаквало дружеството да осъществява дейност в сферата на недвижимите имоти. Пред Търговския регистър е декларирана дейност с код от Н. 7420 - Архитектурни и инженерни дейности и технически консултации. В подадените годишни данъчни декларации /ГДД/ по чл. 92 от ЗКПО е декларирана дейност с код 4799 - Търговия на едро извън търговски обекти неклассифицирана другаде.

С цел обективното установяване на факти и обстоятелства, имащи значение за определяне на данъчните задължения на ревизираното лице, в хода на ревизионното производство са предприети процесуални действия, описани подробно на стр. 3 - 10 от РД.

След анализ на събраните доказателства, ревизиращите органи не са констатирани основания за преобразуване на счетоводния финансов резултат на дружеството за 2012 г. Във връзка с определяне на авансовите вноски е посочено, че за 2010 г. и 2011 г. то е декларирано печалба, съответно в размер на 440 560,27 лв. за първата година и 443 719,35 лв. за втората година, поради което на основание чл. 83, ал. 2 от ЗКПО е било задължено да прави месечни авансови вноски.

Органите по приходите са посочили, че за 2011 г. са реализирани нетни приходи от продажби в размер на 469 399.20 лв., а със Закона за държавния бюджет /ЗДБ/ е определен коефициентът за определяне на месечните авансови вноски за 2012 г. - 1,1. Съобразно горните данни и предвид визиранията в чл. 86 от ЗКПО формули, ревизиращите органи са изчислили, че през 2012 г. дружеството е следвало да прави месечни авансови вноски за периодите от месец януари до месец март в размер на 4 038,47 лв., за месец април - 4 154.31 лв. и за периодите от месец май до месец декември - 4 067.43 лв. Същите са посочени в таблица на стр. 14 от РД, в която са отразени съответно и датите, до които е следвало да бъдат внесени. Общият размер на дължимите авансови вноски е 22 533.26 лв. Във връзка с обстоятелството, че същите не са внесени от лицето, на основание чл. 90 от ЗКПО са начислени лихви общо в размер на 2 541.48 лв.

По аналогичен начин, за 2013 г. също не са констатирани основания за преобразуване на счетоводния финансов резултат на „ФОРТУНА КЪНСТРАКШЪН“ ЕАД. В РД е отбелязано, че за 2012 г. лицето не е декларирало авансови вноски, а за 2013 г. не е правил авансови вноски и не е подало декларация по чл. 88 от ЗКПО. Цитирани са разпоредбите на чл. 85 от ЗКПО и чл. 87а, ал. 1 от ЗКПО /в сила от 01.01.2013 г./ . Посочено е също така, че съгласно чл. 89, ал. 1 от ЗКПО /Изм. - ДВ, бр. 94 от 2012 г., в сила от 01.01.2013 г./, когато дължимият годишен корпоративен данък надвиши с над 20 на сто сумата от определените месечни авансови вноски за съответната година или когато 75 на сто от дължимия годишен корпоративен данък надвиши с над 20 на сто сумата от определените тримесечни авансови вноски за съответната година, върху превишението над 20 на сто се дължи лихва. С оглед дадената в чл. 89, ал. 2, т. 1 от ЗКПО формула $A = B - (B + 0,2 \times B)$, където: А е сумата, върху която се дължи лихва; В е дължимият годишен корпоративен данък; В е общият размер на определените месечни авансови вноски за годината, ревизиращите органи са определили, че сумата, върху която се дължи лихва е в размер на 234 091,98 лв. /234 091.98 - /0 + 0,2 x 0//. Във връзка с разпоредбата на чл. 89, ал. 5 от ЗКПО, върху посочената сума за периода от 16 април до 31 декември на 2013 г., на основание чл. 175 от ДОПК, във връзка с чл. 1 от ЗЛДТДПДВ, е начислена лихва в размер на 16 943.76 лв.

В хода на ревизията е установено, че за 2016 г. дружеството е подало ГДД по чл. 92 от ЗКПО с вх. №2210ИО367428/17.03.2017 г., в която е деклариран счетоводен финансов резултат - загуба в размер на 8 659,85 лв. и данъчен финансов резултат в размер на 0,00 лв. Декларирани са общо приходи - 59 816,07 лв., общо разходи - 68 475,92 лв., увеличения на счетоводния финансов резултат — 20 112,93 лв., намаления на счетоводния финансов резултат /приспадане на загуба от предходни години/ - 11 453,08 лв. На стр. 25 от РД са описани подробно сумите, които формират размера на декларираните от лицето приходи и разходи.

Констатирано е, че дружеството е отчетело приходи от продажба на услуги - наем на зала и техническо оборудване с получател Е. PARLAMENT E. GRUP, отразени по сметка 703 Приходи от продажби на услуги, което е видно от представен аналитичен регистър на сметка 411. Отбелязано е, че във връзка с посочените услуги други документи не са представени.

При преглед на представено извлечение от сметка BG42 BPBI 7940 1452 6141 01 от „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД в евро е установено, че от Е. PARLAMENT E. GRUP са направени следните плащания: на 27.05.2016 г. - 6 475,00 евро; на 16.06.2016 г. - 6 475,00 евро; на 26.09.2016 г. - 6 930,00 евро; на 06.10.2016 г. - 4 097,00 евро; на

07.12.2016 г. - 3 860,50 евро; на 21.12.2016 г. - 3 860,50 евро. Общо е преведена сума в размер на 31 698,00 евро или 61 995,90 лв.

Ревизиращите органи са установили, че дружеството е отчетло приходи от продажба на услуги /по сметка 703/ в размер на 44 708,32 лв. Други приходи от извършваната дейност не са осчетоводени. Във връзка с получените по банков път суми от Е. PARLAMENT E. GRUP е преценено, че разликата в размер на 17 287,58 лв. /61 995,90 лв. минус декларираните 44 708,32 лв./ представлява неосчетоводени приходи от извършени услуги. На основание чл. 78 от ЗКПО, във връзка с чл. 4 от Закона за счетоводството /ЗСч/ с посочената сума е извършено увеличение на счетоводния финансов резултат за 2016 г. След корекцията се получава положителен данъчен финансов резултат в размер на 28 740,66 лв.. от който с оглед разпоредбите на чл. 70 и чл. 71 от ЗКПО, ревизиращите органи са приспаднали данъчна загуба в същия размер. При това положение, данъчният финансов резултат за 2016 г. е в нулев размер и корпоративен данък не се следва.

В срока по чл.152 от ДОПК данъчно задълженото лице е обжалвало РА № Р-22221018005294-091-001/29.01.2021г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП- [населено място], пред директора на Дирекция "ОДОП" – [населено място], който с Решение № 643/ 21.04.2021г. е изменил РА като установените лихви за забава върху невнесени авансови вноски за 2013 г. определени в размер на 16 943,76 лв. е определил на 12 707,82 лв. В останалата част РА е потвърден с решението.

В хода на съдебното производство е изслушана и приета ССЕ / л.142-146 от делото/, неоспорена от страните. Вещото лице след извършена проверка на документите по делото и в счетоводството на дружеството е дало отговор на поставените му задачи.

От жалбоподателя са представени допълнително писмени доказателства, неоспорени от страните/ л.135-140 от делото/. Други доказателства не са ангажирани от страна на жалбоподателя в хода на съдебното производство.

С оглед установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена от надлежната страна, в срока по чл.156 от ДОПК и след изчерпване възможността за обжалване по административен ред на РА, в частта, с която е изменен и потвърден с Решение № 643/ 21.04.2021г. на директора на Дирекция на „ОДОП” – [населено място], поради което същата се явява ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

По валидността на акта:

Настоящият състав намира за неоснователни и оплакванията на жалбоподателя, че при извършването на ревизията, изготвянето на ревизионния доклад и ревизионния акт, както и при издаването на потвърдителното решение на Директора на Дирекция "ОДОП", са допуснати нарушения на принципите на служебното начало, на добросъвестност и право на защита, установени съответно в чл. 5 и чл. 6 от ДОПК както и че ревизията не е приключила в законоустановения срок. От посочените основни начала на данъчно-осигурителния процес органите по приходите следва да се ръководят в действията си на всеки етап от регламентираната с ДОПК процедура по установяване публичните вземания и нарушението им действително би довело до незаконосъобразност на извършените действия и издадените актове. В настоящия случай обаче от събраните по делото доказателства не се установява да са допуснати такива нарушения. Обратно - при извършване на ревизията са спазвани всички законови изисквания, като констатациите на проверяващите органи са извършени

изцяло на база служебно събраните от тях по съответния ред в хода на ревизията доказателства. Жалбоподателят и бил запознаван с всички действия и актове на приходната администрация и му е предоставена достатъчна възможност да реализира защитата си, от която той явно не е намерил за необходимо да се възползва до издаването на ревизионния акт. От преписката не се установява при извършването на ревизията, събирането и обсъждането на доказателствата, и формирането на фактическите и правните им изводи, да е нарушаван принципа на служебно начало и добросъвестното упражняване от страна на ревизиращите органи по приходите на техните процесуални права, или същите да са извършили действия, надвишаващи законовите им правомощия. В хода на ревизията са събрани всички относими доказателства и от трети лица, приобщени по съответния ред от ревизиращия екип, съгласно изискванията на ДОПК.

Предвид особеностите на връчването на документи и съобщения в рамките на ревизията, за съществено нарушение на административно- процесуални разпоредби би могло да се счита това нарушение, което е засегнало сериозно правото на защита на ревизираното лице и което, ако не би било допуснато, би довело до различен по съществото си акт. В случая правото на защита на ревизираното лице не е било нарушено. Сроковете за връчване на документи и актове от органите по приходите, визирани в ДОПК са инструктивни и неспазването на същите няма пряко отношение към законосъобразността на установените задължения. Всички процесуални действия са извършени от органите по приходите в сроковете по чл.114 от ДОПК. Издаването на РД и РА след срока по чл.117, ал.1 и чл.119 от ДОПК не е съществено процесуално нарушение и то не води до незаконосъобразност на издадения ревизионен акт, или до неговата нищожност, тъй като сроковете по чл. 117, ал. 1 и ал. 4 и чл.119 от ДОПК са само инструктивни.

С оглед на горното, при извършване на служебна проверка по чл.160, ал.2 от ДОПК, съдът констатира, че ревизията е възложена от компетентен орган и е приключила в определения от него срок. Ревизионният акт е издаден от компетентни органи, съгласно чл.119, ал.2 от ДОПК и определя данъчни задължения за периода, за който е възложена ревизията. Същият е издаден в изискуемата форма и има съдържание, в което са изложени фактическите и правните основания за издаването му. РА е издаден под формата на електронен документ и подписан с валидни КЕП от издателите му предоставен на електронен носител и приложен по делото (л.65-76 от делото). Видно от представените в писмото доказателства, електронните подписи на органите по приходите, участвали в ревизията са били валидни и квалифицирани по смисъла на чл. 13, ал. 3 и 4 от ЗЕДЕП. При извършването на ревизията не са били допуснати нарушения на процесуалните разпоредби визирани в ДОПК, поради което обжалваният РА Р-22221018005294-091-001/29.01.2021г., не страда от пороци, водещи до неговата нищожност.

По процесуалната и материалната законосъобразност на акта:

1./ По отношение на допълнително установените за данъчни периоди 2012 и 2013 г. лихви за невенесени авансови вноски за корпоративен данък по реда на чл.90 от ЗКПО, вр. с чл.85 от ЗКПО в общ размер на 15249.30 лв., съдът намира следното:

Не се спори между страните, че за процесните периоди дружеството жалбоподател не е реализирало нетни приходи от продажби, като в отчета за приходи и продажби са отразени приходи от лихви в общ размер на 469399.20 лв., отчетени в с-ка 712. Спорен по делото е въпроса дали дружеството жалбоподател попада в хипотезата на чл. 83,

ал. 2, т. 1 от ЗКПО, каквото твърдение се съдържа в жалбата, както и какъв е характера на отчетените приходи от самото дружество.

Съгласно чл. 83, ал. 1 от ЗКПО /в редакцията за 2012 г./, данъчнозадължените лица правят месечни или тримесечни авансови вноски за корпоративен данък. Текстът на нормата е допълнен /ДВ, бр. 94 от 2012 г., в сила от 01.01.2013 г./ и гласи, че данъчнозадължените лица правят месечни или тримесечни авансови вноски за корпоративен данък, на базата на прогнозна данъчна печалба за текущата година. Авансовите вноски за корпоративен данък за текущата година /в случая за 2013 г./ се определят по реда на чл. 86 и чл. 87 от ЗКПО. но се декларират с годишната данъчна декларация за предходната година, по аргумент на чл. 87а от същия закон /Нов - ДВ, бр. 94 от 2012 г., в сила от 01.01.2013 г./ Лицата, които не правят авансови вноски, са регламентирани в чл. 83, ал. 2 от ЗКПО. Съгласно чл. 83, ал. 2, т. 1 от ЗКПО, авансови вноски не правят данъчно задължените лица, чиито нетни приходи от продажби за предходната година не превишават 200 000 лв. /в редакцията за 2012 г./ и 300 000 лв. /в редакцията за 2013 г./.

Съдът намира за неоснователно твърдението на жалбоподателя, че същият попада в хипотезата на чл. 83, ал. 2, т. 1 от ЗКПО и не е следвало да прави месечни авансови вноски за 2012 г. и 2013 г., тъй като през 2011 г. и 2012 г. дружеството не е осъществявало дейност и не е реализирало нетни приходи от продажби.

Видно от доказателствата по делото през 2006 г. дружеството е предоставило заеми на 4 свързани лица, във връзка с които през 2011 и 2012 г. са отчетени приходи от лихви в размер на 469 399.20 лв. за всяка година, като други приходи не са отчетени. Съгласно констатациите на РД, през ревизириания период се е очаквало дружеството да осъществява дейност в сферата на недвижимите имоти. Пред Търговския регистър е декларирана дейност с код от Н. 7420 - Архитектурни и инженерни дейности и технически консултации. В подадените годишни данъчни декларации /ГДД/ по чл. 92 от ЗКПО е декларирана дейност с код 4799 - Търговия на едро извън търговски обекти неklasифицирана другаде, но никоя от тези дейности не е била извършвана от ревизираното лице.

Понятието „нетни приходи от продажби“ е дефинирано в § 1, т. 11 от Допълнителните разпоредби /ДР/ на ЗСч. /отм., в сила до 01.01.2016 г./, според която това са сумите от продажба на продукцията, стоки и услуги, генерирани от обичайната дейност на предприятието, намалени с търговските отстъпки, отбивите, рабатите и данъка върху добавената стойност. „Обичайна дейност“ според § 1, т. 12 от ДР на ЗСч. е съвкупност от стопански операции, извършвани регулярно от предприятието в рамките на осъществяваната от него дейност.

В контекста на горното, съдът намира за правилни изводите на органите по приходите относно характера на отчетените приходи от лихви, като приходи от обичайната дейност на дружеството, доколкото друга такава дейност извън финансовата не беше доказана по делото за процесните данъчни периоди.

Тези изводи на органите по приходите не се опровергават и от приетата по делото ССЕ експертиза. Видно от доказателствата по делото, дружеството е представило като писмено доказателство счетоводната политика на същото за 2012 г. като същата се съдържа като приложение към ГФО за 2012 г. В същата и в доклада за дейността за 2011 г., също съдържащ се в

приложенията към ГФО за 2011 г. е записано, че за 2011 г. „финансово-икономическите резултати на дружеството са от приходи и разходи от лихви“. В следващата таблица като приход от продажби е записани именно сумите получени от лихви, които видно от отчета за приходите и разходите към ГФО представляват финансови приходи от лихви/ отбелязани в раздел приходи в т.7/. В публикуваните в ТР ГФО, вкл. и този от 2012 г. е налице документ с наименование „Приложени счетоводни политики и допълнителни оповестявания за „ФОРТУНА КЪНСТРАКШЪН“ АД“. В т. 18 **Приходи** на същия е посочено, че дружеството отчита текущо приходите от обичайната дейност по видове. Отбелязано е също, че към приходите от обичайната дейност за дружеството се отнасят и финансовите приходи, които към 31.12.2011 г. и към 31.12.2012 г. са в размер на 469 хил. лева. Очевидно е, че счетоводната политика на дружеството е съобразена и със СС18-Приходи, който посочва как следва да бъдат отчетени приходите от лихви, лицензионни възнаграждения и дивиденди, като е приело и е отчетело финансовите си приходи като такива от обичайна дейност на дружеството.

При това положение, правилни се явяват изводите на органите по приходите, че спрямо дружеството жалбоподател не е приложима нормата на чл.83, ал.2, т.1 от ЗКПО/ в актуалните му редакции за процесните данъчни периоди/, и същото е било задължено през 2012 г. да прави месечни авансови вноски. Според разпоредбата на чл. 90, ал. 1 от ЗКПО /в редакцията за 2012 г./, месечните авансови вноски се внасят до 15-о число на месеца, за който се отнасят. Доколкото в случая такива не са направени от ревизираното лице, органите по приходите правилно са начислили лихви общо в размер на 2 541,48 лв. за 2012 г.

Безспорно се установява от доказателствата по делото и ,че дружеството не е определяло тримесечни авансови вноски за текущата календарна година /2013 г./, съответно такива не са декларирани с годишната данъчна декларация за предходната календарна година, съгласно чл. 87а от ЗКПО /Нов - ДВ, бр. 94 от 2012 г., в сила от 01.01.2013 г./. Не е подавана и декларация по чл. 88, ал. 1 от ЗКПО/Изм. - ДВ, бр. 94 от 2012 г., в сила от 01.01.2013 г./ за намаляване или увеличаване на авансовите вноски. С оглед на горното правилно ораганът по приходите и решаващия орган са посочили, че приложение слиедва да намери разпоредбата на чл. 89, ал. 1 от ЗКПО /Изм. — ДВ, бр. 94 от 2012 г., в сила от 01.01.2013 г./, съгласно която, когато дължимият годишен корпоративен данък надвиши с 20 на сто сумата от определените месечни авансови вноски за съответната година или когато 75 на сто от дължимия годишен корпоративен данък надвиши с над 20 на сто сумата от определените тримесечни вноски за съответната година, върху превишението над 20 на сто се дължи лихва. Тези лихви правилно са определени от решаващия орган като в тази част РА е бил изменен.

2./ По отношение на извършеното увеличение на финансовия резултат за 2016 г. със сумата 17 287,58 лв., съдът намира следното:

От доказателствата по делото се установява, че по банковата сметка на „ФОРТУНА КЪНСТРАКШЪН“ ЕАД през 2016 г. са постъпили суми общо в размер на 61 995,90 лв., преведени от Е. PARLAMENT E. GRUP /отделните дати и вноски са отразени на стр. 25 в РД/. Ревизиращите органи са

установили, че дружеството е отчетло приходи от продажба на услуги - наем на зала и техническо оборудване с получател E. PARLAMENT E. GRUP, като същите са в размер на 44 708,32 лв. и са отразени по сметка 703 Приходи от продажби на услуги. Други приходи от извършваната дейност не са осчетоводени.

Съгласно чл. 78 от ЗКПО, при определяне на данъчния финансов резултат счетоводният финансов резултат се коригира със сумата на приходите и разходите, които е следвало да бъдат отчетени през текущата година, съгласно изискванията на нормативен акт, но не са отчетени от данъчно задълженото лице.

Нито в хода на ревизионното производство, нито в настоящото съдебно производство от дружеството са били ангажирани доказателства, които да оборят констатациите на органите по приходите относно констатираната разлика в отчетените приходи от продажби за д.п.2016 г.С оглед на горното съдът намира, че правилно органите по приходите са приели че са налице неотчетени приходи от дейността на дружеството и правилно на основание чл. 78 от ЗКПО е извършено увеличение на счетоводния финансов резултат за 2016 г. с сумата от 17 287,58 лв. представляваща разлика между получените реално приходи и отчетените такива.

По изложените съображения съдът намира, че обжалваният РА е законосъобразен, фактическите констатации в него кореспондират със събраните в хода на ревизията доказателства, поради което жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Предвид изхода на спора и разпоредбата на чл.161, ал.1 от ДОПК, искането на ответната страна за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно. Възнаграждението следва да бъде определено по реда на чл.8, ал.1,т.4 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения / в актуалната и редакция към момента на подаване на приключване на устните състезания/, съобразно обжалвания материален интерес – главница и лихви общо в размер на 15249.30 лв. Поради това, и предвид обстоятелството, че ответната страна е представлявана в процеса от юрисконсулт, възнаграждението е дължимо и следва да бъде присъдено в размер на 987.00 лв.

Така мотивиран и на основание чл.160, ал.1 от ДОПК, Административен съд – София - град, Трето отделение, 49 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ Фортуна Кънстракшън“ЕАД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от изп. директор, срещу РА № Р-22221018005294-091-001 от 29.01.2021 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП- [населено място], в частта в която е изменен и потвърден с Решение № 643/21.04.2021 г. на директора на Дирекция „ОДОП” – [населено място], с който на дружеството са начислени лихви за забава за 2012 г. и 2013 г. в общ размер 15249.30 лв. върху месечни авансови вноски и е извършено увеличение на финансовия резултат за 2016 г.

със сумата 17 287,58 лв., с която е намалена декларираната данъчна загуба.

ОСЪЖДА „Фортуна Кънстракшън“ЕАД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от изп. директор, да заплати по сметката на Дирекция „ОДОП” – [населено място] сумата в размер на 987.00 лв./ деветстотин осемдесет и седем лева/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд по реда на АПК в 14 – дневен срок от деня на съобщението, че същото е изготвено.

СЪДИЯ: